

vad jag vill åstadkomma är fortfarande oklart, det är svårt att motivera någots varande som inte ännu inte fått sin chans att ta form. det går kanske att konstruera en önskan om hur det skulle kunna te sig bli. kanske har man till och med efter erfarenhet kunnat se en medveten eller omedveten efterfrågan efter det man tror sig kunna erbjuda. kanske är det här vad vi delar. av *något annat*. jag tänker att den här texten, jag tänker på text, som en massa av text. jag hörde någon prata om 'Motståndets estetik' av Peter Weiss. jag har inte läst boken men jag gick igång på att titeln gestaltas i uttrycket, i boken som objekt, i bokens tegelröda färg och textens paragraffria form. man skulle liksom kunna stapla 1000 exemplar likt en mur. och kanske fungerar bokstäverna, orden här som murbruk, som ett kitt, fixerar varje sida mot varandra, och bildar nu en konkret massa.

för sökt

laxrosa

efter funnet

allt som allt. Jag tänker att den här texten även går att framföras inför publik, att läsas högt i rum delat med andra. skrivandet tenderar att vara en akt av självständighet, orden på pappret blir liksom som mejslade avbilder av något väldigt och flytande. så länge jag kommer ihåg att spara det jag har skrivit känns det som att jag har fysiskt avtecknat mig själv. men jag här lärt mig kortkommandot, det sitter nu i kroppen. från Apollinaire via Mallarmé till Broodthaers har dikten intagit rummet. [] en prosaisk läsning har alltid ett slut. jag har kommit att föredra dikten framför sanning. jag skulle dock vilja besitta, ha en av logikens rutin. vid tillfälle där en scen och tid finns att aktivera, att kunna falla tillbaka på en skriven text. men en läsning av en oskriven text skulle kunna aktivera något större. en text som svarar, en text att inmundiga och spotta ut. en text ännu oskriven men under ständig tillverkning. processen är igång, mer resultat kommer snart. det finns ett motstånd, ett motstånd till att initiera akten av skrivande. kanske tänker jag bara istället. går snabbare. gör för lite. blir för lite. men låt görandet i sig som handling som en handling. att arbeta. att skriva är att arbeta. det skrivna ordet slutar aldrig. lever och verkar. värdet kan bli tydligt genom att kritisera systemet inifrån. infiltratören anammar språket. klasslösheten är här påtaglig. härkomst ej uppenbar.

mer är inte

boken också en bok

kommenterar vad som råder, belyser, vad är då utsikten

om motståndets estetik är obruten

syn

slutarögat öppnar sig och avbildar statiskt ett gallerirum

med ungefär 20 sekunders intervaller skiftar kamerans riktning från 5-10 olika håll

kameran tycks vara placerad centralt i rummet

rummet är rektangulärt till formen

man kan urskilja ett objekt liggandes på golvet i det bortre högra hörnet, ungefär 1,5 meter ifrån närmaste vägg

vid varje ny kameravinkel tycks nya objekt uppstå

i vyn riktad mot den ena långsidans vägg ses nu ett rektangulärt objekt i stående format hänga längs med väggen

[...]

att objektivt beskriva ett rum, ett objekt och ett mänskligt seende

kognitionen

om möjligt

är möjligt

omöjligt

skriv ut

During my time spend in El Bruc I have been working on an ongoing text piece and also experimenting with video and editing.

The Text

This ongoing project is an effort to connect and map different themes in my artistic practice. The text is written in Swedish and starts of with an monologue about what the author wishes for the text to eventually be and do. The act of writing as an act of resistance as well as the resistance to write is a recurring theme.

The book 'The Aesthetics of Resistance' by Peter Weiss is used as an reference point. In this book the formatting of the text, without paragraphs can be interpreted as a way of visualizing the books title.

Later a more poetic voice is introduced, functioning as a transmission as well as commenting and adding additional imagery.

The second page partly consists of a synopsis for a video piece set in a gallery space.

The Video

As a starting point for this project I tried to let my exploration of the environment around the the village of El Bruc function as a catalyst for enacting a creative process.

I knew I wanted to connect the practice of walking with the act of drawing.

By using a Go-Pro camera attached to my head, producing a point-of-view perspective, I filmed myself walking along a hiking trail around the valley.

The video consists of my hands holding a pen and paper, drawing the trail ahead while I'm walking. And also a segment of me doing a visualization of the valleys ambience (crickets).

The visuals is interwoven with a subtitled poetic monologue talking about the landscape in a emphatic and romantic way.

Video editing is a very organic process for me not unlike the process of painting where you are constantly reacting to the latest action made.

This is still an ongoing project and I'm not sure what the final result will be, but I feel that I have discovered a very playful and direct way of working. I have become more interested in using/letting a physical performative process to enact a bigger narrative structure.

